

Sprawa T-336/04

TV Danmark A/S i Kanal 5 Denmark Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Poufność

Postanowienie prezesa Piątej Izby Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 marca
2007 r. II - 494

Streszczenie postanowienia

1. *Postępowanie — Interwencja — Doręczanie dokumentów procesowych interwenientom — Odstępstwo*
(regulamin Sądu, art. 116 § 2; instrukcje dla sekretarza Sądu, art. 5 ust. 4 zdanie pierwsze; praktyczne instrukcje Sądu dla stron, sekcja VIII pkt 2 i 3)

2. *Postępowanie — Interwencja — Doręczanie dokumentów procesowych interwenientom — Odstępstwo*

(regulamin Sądu, art. 116 § 2; instrukcje dla sekretarza Sądu, art. 5 ust. 4 zdanie pierwsze; praktyczne instrukcje Sądu dla stron, sekcja VIII pkt 2 i 3)

1. Artykuł 116 § 2 regulaminu Sądu ustanawia zasadę, zgodnie z którą wszystkie dokumenty procesowe doręczane stronom należy przekazywać interwenientom. Jedynie w drodze odstępstwa zdanie drugie pozwala na zachowanie poufności niektórych dokumentów znajdujących się w aktach, a tym samym na uniknięcie obowiązku przekazania tych dokumentów interwenientom.

Ponadto art. 5 ust. 4 zdanie pierwsze instrukcji dla sekretarza Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 marca 1994 r. stanowi, iż wniosek strony o zachowanie poufności niektórych dokumentów lub fragmentów akt powinien określać poufne fragmenty lub ustępy oraz zawierać uzasadnienie poufnego charakteru w stosunku do danego fragmentu lub ustępu. Sekcja VIII pkt 2 i 3 praktycznych instrukcji Sądu dla stron z dnia 14 marca 2002 r. określa z kolei, iż wniosek o zachowanie poufności, który nie jest wystarczająco precyzyjny, nie może być rozpoznany oraz że wniosek o zachowanie poufności powinien precyzyjnie określać fragmenty lub ustępy, których dotyczy, oraz zawierać związłe uzasadnienie tajnego lub poufnego charakteru każdego z tych fragmentów lub ustępów.

W celu określenia warunków, w których można zachować poufność niektórych elementów, należy w stosunku do każdego dokumentu znajdującego się w aktach bądź ustępu pisma procesowego, których dotyczy wnioski o zachowanie poufności, dokonać wyważenia pomiędzy uzasadnioną chęcią uniknięcia przez stronę skarżącą istotnego naruszenia jej interesów handlowych a równie uzasadnioną chęcią dysponowania przez interwenientów niezbędnymi informacjami, aby mogli oni w pełni dochodzić swoich praw i przedstawić swoje stanowisko przed sądem wspólnotowym.

Jak z tego wynika, wniosek o zachowanie poufności niewystarczająco precyzyjny w zakresie elementów, których dotyczy, podlega oddaleniu. Wynika z tego również, iż jest brany pod uwagę związły charakter uzasadnienia przedstawionego na poparcie wniosku o zachowanie pouf-

ności w przypadkach, w których z analizy fragmentów, których dotyczy ten wniosek, nie wynika w sposób wystarczająco jasny, iż mają one poufny charakter. Rozważenie tego charakteru jest tym bardziej konieczne ze względu na troskę o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości, w przypadku gdy wnioskowane zachowanie poufności dotyczy znacznej liczby danych.

Z kolei zakwestionowanie poufności przez interwenientów powinno się odnosić do ściśle określonych fragmentów dokumentów procesowych, które zostały ukryte, i wskazywać przyczyny, dla których należy odmówić objęcia poufnością tych fragmentów. Ponadto wniosek o zachowanie poufności powinien zostać uwzględniony, o ile dotyczy on fragmentów, które nie zostały

zakwestionowane bądź nie zostały zakwestionowane w sposób wyraźny i konkretny.

(por. pkt 39–45)

2. Interwenient nie jest bowiem pozbawiony — pod warunkiem iż przestrzega terminów wyznaczonych w tym celu przez Sąd — prawa do kwestionowania wniosku o zachowanie poufności dotyczącego fragmentów pisma procesowego na tej podstawie, iż nie zakwestionował we właściwym terminie poufności tych samych fragmentów, kiedy były one przedstawione we wcześniejszym stadium postępowania.

(por. pkt 50)